

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418205177
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418205177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu D. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom U..E.. Š. XXX/XX, XXX XX Ž. O. B., štátny občan SR, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária Líška & Partners s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, pracovisko Nám. Matice Slovenskej 4, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Májová 1319, 022 01 Čadca, IČO: 36 664 090, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania žalovaného.
- III. Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 23Csp/104/2018-27 zo dňa 17.01.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.02.2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 18.12.2018 domáhal voči žalovanému určenia, že zmluva o úvere č. 20555, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 28.11.2007, je uzavretá ako bezúročná a bez poplatkov. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.11.2007 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č.XXXXX, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi účelový úver, určený na účel dodatočných, resp. ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu, a to vo výške 816.000,-Sk (27.086,23 €), ktorý sa žalobca zaviazal splatiť vrátane dohodnutých úrokov, ďalšieho príslušenstva a prípadných ostatných finančných záväzkov, a to za podmienok stanovených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach. Na zabezpečenie úverovej pohľadávky žalovaného boli dňa 14.12.2007 uzatvorené zmluvy o zriadení záložného práva č.XXXXXa a XXXXXb. Žalobca v podanej žalobe s poukazom na viaceré Smernice Európskeho parlamentu a Rady a zákon č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch namietal, že uzavretá zmluva o úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), j), a k), teda neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, celkové náklady spotrebiteľa a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, vzhľadom na čo sa poskytnutý úver podľa § 4 ods. 3 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa zároveň s poukazom na doručené oznámenie žalovaného zo dňa 09.11.2018, ktorým žalovaný žalobcovi oznámil začatie výkonu záložného práva, domáhal aj vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému zakázal výkon záložného práva na základe uzavretých záložných zmlúv č. XXXXXa a XXXXXb, a to akýmkoľvek spôsobom, najmä predajom na dobrovoľnej dražbe.

2. Súd uznesením č.k. 23Csp/104/2018-27 zo dňa 17.01.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.02.2019, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd dňa 25.01.2019 doručil žalovanému žalobu s prílohami do vlastných rúk spolu s uznesením zo dňa 17.01.2019, ktorým súd žalovaného v súlade s § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k doručenej žalobe písomne vyjadril. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.02.2019 uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí. Žalovaný potvrdil skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o úvere č.XXXXX a o čerpaní úveru. Na svoju obranu uviedol, že zákon č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na uzavretú zmluvu o úvere č.XXXXX nevzťahuje, a to jednak s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a), keďže účelom poskytnutého úveru boli dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržba, a zároveň aj s poukazom na písm. e), keďže sa jednalo o úver nad hodnotu 20.000,-€. Vzhľadom na uvedené uzavretá zmluva nemusela obsahovať žalobcom namietané náležitosti. Žalovaný zároveň namietal procesnú neprípustnosť podanej žaloby, nakoľko žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže žalobca žalovanému neuhradil ani poskytnutú istinu.

5. Uznesením zo dňa 27.02.2019 súd v súlade s § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa k vyjadreniu žalovaného písomne vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení (replike) zo dňa 19.03.2019 zotrval na tvrdeniach uvedených v žalobe a nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nedošlo k uhradeniu istiny poskytnutého úveru.

7. Uznesením zo dňa 02.04.2019 súd v súlade s § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu (replike) žalobcu a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na svoju obranu.

8. Žalovaný vo vyjadrení (duplike), doručenom súdu dňa 16.04.2019, uviedol, že mu žalobca dňa 18.03.2019 zaplatil sumu 200,-€. K 16.04.2019 tak žalobca uhradil celkovú sumu 27.118,68 €, no žalovaný voči nemu naďalej eviduje pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Žalovaný zotrval na svojom tvrdení, že zákon č.258/2001 Z.z. sa na uzavretú zmluvu o úvere nevzťahuje, ako aj na tvrdení o procesnej neprípustnosti podanej žaloby, keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere.

9. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 21.06.2019, na ktorom podanú žalobu prejednal za účasti strán sporu.

10. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

11. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými listinnými dôkazmi, vyjadreniami strán sporu, vylúchom právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav.

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 14.12.2007 uzavrel žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník Zmluvu o úvere č.XXXXX, a to podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa článku II. bod 1, touto zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi účelový úver, určený na účel dodatočných, resp. ďalších stavebných úprav a dokončených stavieb a ich údržbu, a to vo výške 816.000,-Sk a dlžník sa zaviazal úver splatiť vrátane dohodnutých úrokov, ďalšieho príslušenstva a prípadných ostatných finančných záväzkov, to všetko za podmienok stanovených touto zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami. Išlo o stavebné úpravy a údržbu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č.XXXX v k.ú. Ž. O. B., vo vlastníctve V. Š., a to bytu č.XX na 1. poschodí vo vchode č.XX obytného domu súp. č. 465 na ulici U..E.. Š. v Ž. O. B. a rodinného domu so súp.č. XX, postaveného na parcele registra C KN parc.č. 14/3, pozemku parc. č. C KN 14/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere

92 m2, pozemku parc.č. C KN 14/4, zastavané plochy a nádvoría o výmere 40 m2 a pozemku parc.č. C KN 15/2, záhrady o výmere 1482 m2 vo vlastníctve žalobcu, zapísané na liste vlastníctva č. 885 v k.ú. Ž. O. B.. Mesačná anuitná splátka bola vo výške 8.229,-Sk, pričom prvá splátka bola splatná do 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo ukončené čerpanie úveru. Splatnosť ďalších splátok bola do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Lehota splatnosti bola 240 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru. Úver bol zabezpečený zmluvami o zriadení záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam č.XXXXXa a XXXXXb, ktoré strany sporu uzavreli dňa 14.12.2007, na základe ktorých vzniklo záložné právo pod vkladmi č. V XXXX/XXXX a V XXXX/XX.

14. Z predloženého oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 09.11.2018 súd zistil, že žalovaný žalobcovi podľa § 151 I Občianskeho zákonníka oznámil začatie výkonu záložného práva na základe vyššie uvedených záložných zmlúv č. XXXXXa a XXXXXb.

15. Z vyjadrenia žalovaného súd zistil, že žalobca žalovanému ku dňu 16.04.2019 uhradil sumu 27.118,68 Eur.

16. Z vyjadrení strán sporu súd zistil, že medzi stranami nebolo sporné, že uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXX, na základe ktorej došlo k čerpaniu sumy 816.000,-Sk, ktorú zabezpečili záložnými zmluvami č.XXXXXa a XXXXXb, na základe ktorých vzniklo k založeným nehnuteľnostiam záložné právo v prospech žalovaného.

17. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o úvere č.XXXXX zo dňa 14.12.2007, uzavretou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je vzťahom spotrebiteľským, a to s poukazom na § 23a zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný ako poskytovateľ úveru konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Druhou zmluvnou stranou bola fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Charakteristickým znakom uzavretej zmluvy o úvere bolo, že žalobca ako spotrebiteľ obsah uzavretej zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňoval. Podľa § 25 ods. 1 v spojení s 25g a § 26 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a s prihliadnutím na čas uzavretia zmluvy, posudzoval súd uzavretú zmluvu o úvere aj podľa zákona č.258/2001 Z.z., v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, pričom dospel k záveru, že zákon č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na uzavretú zmluvu o úvere nevzťahuje.

19. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona.

Podľa § 23a zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru,

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zákon sa nevzťahuje na zmluvy

a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v aktuálnom znení (zákonom č. 129/2010 Z.z. bol zrušený zákon č. 258/2001 Z.z.), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

20. V prejednávanej veci súd najskôr, vzhľadom na určovací charakter podanej žaloby, skôr ako sa začal zaoberať vecou samou, riešil otázku, či je podaná žaloba procesne prípustná.

21. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že zmluva o úvere č.XXXXX uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je uzavretá ako bezúročná a bez poplatkov. Podanou žalobou sa tak žalobca v súlade s § 137 písm. d) CSP domáhal určenia právnej skutočnosti, a to, že žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu vyhlásenia rozhodnutia sa spotrebiteľ môže žalobou pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Predmetné ustanovenie bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch doplnené zákonom č. 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018, pričom ho súd aplikoval v zmysle zásady okamžitej aplikability ako aj v zmysle záverov vyslovených na zasadnutí občianskoprávneho kolégia sudcov obvodu Krajského súdu v Banskej Bystrici. Keďže sa jedná o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, ktorej prípustnosť vyplýva priamo zo zákona (§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.), preukazovanie a skúmanie naliehavého právneho záujmu (ktorý je právne významný len v prípade žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP) na požadovanom určení z dôvodu posúdenia prípustnosti podanej žaloby nebolo potrebné.

23. Žaloba podaná žalobcom predstavuje v zmysle aktuálne platného § 137 CSP žalobu podľa § 137 ods. d/ o určenie právnej skutočnosti, pričom takáto žaloba je procesne prípustná, len ak to vyplýva z osobitného predpisu. Predpokladom prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je, že poskytnutý úver možno kvalifikovať ako spotrebiteľský úver.

24. Na tomto mieste je ešte potrebné poukázať na skutočnosť, že do prijatia Civilného sporového poriadku právna úprava v Občianskom súdnom poriadku (zákon č. 99/1963 Zb., účinný do 30.06.2016) nerozlišoval medzi žalobami na určenie, či to právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktoré pripúšťa aktuálne znenie § 137 písm. c/ CSP, od žalôb na určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP, ale pôvodná právna úprava v § 80 písm. c/ OSP upravovala len žalobu o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žaloba o určenie tak bola za účinnosti právnej úpravy platnej do 30.06.2016 prípustná, len ak žalobca preukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Podľa aktuálnej právnej úpravy účinnej od 01.07.2016 žaloba o určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP. Podmienkou prípustnosti takejto žaloby podľa platnej právnej úpravy je, že jej prípustnosť musí vyplývať z osobitného právneho predpisu.

25. Podľa platnej právnej úpravy za bezúročný a bez poplatkov možno určiť podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch len spotrebiteľský úver, t.j. úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z., resp. zákon č. 258/2001 Z.z. Podmienkou úspešnosti takejto žaloby je, že na základe uzavretej zmluvy o úvere došlo k poskytnutiu spotrebiteľského úveru, teda úveru, na ktorý sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa však na uzavretú zmluvu zákon o spotrebiteľských úveroch

nevzťahuje, nejedná sa o spotrebiteľský úver v zmysle tohto zákona. V takom prípade prípustnosť žaloby o určenie takéhoto úveru za bezúročný a bez poplatkov nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, preto žaloba o určenie takéhoto „nespotrebiteľského“ úveru nie je procesne prípustná.

26. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že hoci sa medzi stranami sporu jednalo o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle § 23a zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, vzhľadom na dohodnutý účel uzavretej zmluvy o úvere č.XXXXXX zo dňa 14.12.2007, ako aj výšku poskytnutého úveru, sa poskytnutý úver za spotrebiteľský v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nepovažuje, nakoľko podľa § 1 ods. 2 písm. a) a e) zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa zákon č.258/2001 Z.z. nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, a ani na zmluvy e) o poskytnutí úveru do hodnoty v SK zodpovedajúcej 200,-Eur a nad hodnotu zodpovedajúcu 20.000,-Eur. Keďže v prejednáwanej veci bola výška poskytnutého úveru 816.000,-Sk, čo pri konverznom kurze 30,126 Sk za 1,-€ predstavuje 27.086,24 Eur, súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že na zmluvu o úvere č.XXXXXX zo dňa 14.12.2007 sa zákon č.258/2001 Z.z. nevzťahuje. V danom prípade súd uzavretú zmluvu posúdil podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na uzavretú zmluvu o úvere sa s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a) a e) zákon č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Nejedná sa preto zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č.258/2001 Z.z., a keďže právna úprava podľa § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. umožňuje domáhať sa pred súdom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti len poskytnutého spotrebiteľského úveru, súd dospel k záveru, že podaná žaloba nie je procesne prípustná, a preto žalobu ako procesne neprípustnú zamietol.

27. Žalobca pri zdôvodňovaní svojho nároku opomína skutočnosť, že hoci uzavretá zmluva má spotrebiteľský charakter, nedošlo ňou k poskytnutiu spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., keďže zákon v § 1 ods. 2 enumeratívne uvádza, na ktoré zmluvy sa nevzťahuje. Skutočnosť, že určitá zmluva má spotrebiteľský charakter ešte neznamená, že ňou bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Rovnaný záver vyplýva aj zo žalobcom predloženého rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 18C/131/2011 zo dňa 16.08.2012, keď súd na str. 7 ustálil, že predmetná zmluva o úvere sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, no na daný vzťah nemožno aplikovať zákon č.258/2001 Z.z., a to s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie tohto zákona (§ 1 ods. 2), v zmysle ktorého sa daný zákon nevzťahuje na tento úver, teda nejde o spotrebiteľský úver. Obdobný záver o neaplikovateľnosti zákona o spotrebiteľských úveroch na uzavreté zmluvy o úvere, ktoré mali spotrebiteľský charakter vyplýva napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 4Co/184/2018 zo dňa 28.11.2018 alebo rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 4Co/338/2017 zo dňa 05.12.2018, na ktorého vyslovené právne závery pri svojej obrane poukazyval žalovaný. Potrebné je preto dôsledne rozlišovať nielen to, či uzavretá zmluva má spotrebiteľský charakter (či už podľa § 23a zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa alebo s účinnosťou od 01.01.2008 podľa § 52 Občianskeho zákonníka), ale aj to, či na jej základe došlo k poskytnutiu spotrebiteľského úveru, či už podľa zákona č. 258/2001 Z.z. alebo podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že na uzavretú zmluvu o úvere sa s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a) a e) zákona č. 258/2001 Z.z. tento zákon nevzťahuje, tvrdenia žalobcu, že uzavretá zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č.258/2001 Z.z., neboli dôvodné. Súd aj preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, úspešný v konaní bol v celom rozsahu žalovaný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorý z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd v súlade s rozhodovacou praxou (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa

23.03.2017, sp.zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp.zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp.zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017) do povinnosti ich náhrady.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieta alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

34. Nakoľko súd po začatí konania uznesením zo dňa 17.01.2019 nariadil vo veci neodkladné opatrenie, súd toto neodkladné opatrenie aj bez návrhu zrušil v súlade s § 335 ods. 1 CSP potom, čo vo veci rozhodol a podanú žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).